

NATUR- OG MILJØKLAGENÆVNET

Rentemestervej 8
2400 København NV
Telefon: 72 54 10 00
nmkn@nmkn.dk
www.nmkn.dk

13. juni 2013 • J.nr.: NMK-810-00061 • Ref.: Hanne Marie Motzfeldt, HAMMO-NMKN

AFGØRELSE

i sag om Faxe Kommunes afslag på aktindsigt i interne beredskabsplaner

Natur- og Miljøklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøoplysningslovens¹ § 2, stk. 1.

Natur- og Miljøklagenævnet ophæver Faxe Kommunes afgørelse af 24. april 2013 om afslag på aktindsigt og hjemviser sagen til fornyet behandling i kommunen.

Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Natur- og Miljøklagenævnet².

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 9 i lov om Natur- og Miljøklagenævnet.

¹ Lovbekendtgørelse nr. 660 af 14. juni 2006 om aktindsigt i miljøoplysninger med senere ændringer.

² Lov nr. 483 af 11. maj 2010 om Natur- og Miljøklagenævnet med senere ændringer.

Klagen til Natur- og Miljøklagenævnet

Nils Mulvad har klaget til Natur- og Miljøklagenævnet i e-mail af 23. maj 2013.

Der er klaget over Faxe Kommunes afslag på aktindsigt af 24. april 2013, hvor Faxe Kommune afslog at udlevere oplysninger om beredskabsplanerne for kommunens risikovirksomheder.

Sagens oplysninger

Nils Mulvad anmodede om aktindsigt i beredskabsplanerne for Faxe Kommunes risikovirksomheder den 25. marts 2013. Faxe Kommune traf den 24. april 2013 afgørelse om, at der ikke kunne meddeles aktindsigt. Faxe Kommune henviste i afgørelsen til miljøoplysningslovens § 2, stk. 3, jf. offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 1 og 6.³ I afgørelsen står bl.a. sådan:

"Afslag på anmodning om aktindsigt i beredskabsplaner for risikovirksomheder

Baggrund

Den 7. marts 2013 anmodede du Faxe Kommune om opdaterede oplysninger om de virksomheder, som kommunen behandler efter risikobekendtgørelsen.

Faxe Kommune fremsendte den 12. marts 2013 opdaterede oplysninger for de to risikovirksomheder i Faxe Kommune herunder oplysning om, at der er udarbejdet beredskabsplaner.

Du har efterfølgende ved mail den 25. marts 2013 bedt om indsigt i beredskabsplanerne.

I forbindelse med aktindsigt i beredskabsplanerne for de to risikovirksomheder kan vi oplyse følgende:

Brenntag Nordic, Høsten Teglværksvej 47-49, 4690 Haslev: Her bruges den interne beredskabsplan fra virksomheden, som beskriver hændelser, hvor der ringes 112. De interne beredskabsplaner bruges som et fortroligt dokument af indsatslederne i Faxe Kommune. Ved store indsatser hvor der er ringet 112 henvises til Indsatstaktiske retningslinjer.

Royal Unibrew, Faxe Alle 1, 4640 Faxe: Der er ingen mødeplan. Der forefindes ingen Beredskabsplan, men kun en intern plan for virksomheden som beskriver hændelser, hvor der ringes 112. Den interne beredskabsplan bruges som et fortroligt dokument af indsatslederne i Faxe Kommune. Ved store indsatser hvor der er ringet 112 henvises til Indsatstaktiske retningslinjer.

Der afholdes jævnlig brandøvelser på virksomhederne sammen med indsatslederne og brandfolk. Interne beredskabsplaner bliver løbende revideret og fremsendt til Brand & Redning.

Afslag

Det er Faxe Kommune vurdering, at udlevering af beredskabsplanerne for risikovirksomhederne medfører risiko for terroraktioner og lignende, som udgør en fare for det omgivende samfund. Faxe Kommune kan derfor ikke give aktindsigt i beredskabsplanerne, jf. Offentlighedslovens § 13 stk. 1, nr. 1 samt Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse nmk-810-00020, hvori der henvises til Politiets Efterretningstjenestes skrivelse af 10. august 2012. Af skrivelsen fremgår det, at det vurderes, at det vil være til fare for statens sikkerhed, at videregive oplysninger om bl.a. de risici, der er forbundet med en virksomhed eller et anlægs drift, samt detalje-

³ Lov nr. 572 af 19. december 1985 om offentlighed i forvaltningen med senere ændringer.

rede oplysninger om mængden af farlige stoffer, der opbevares af en virksomhed, og placering af de farlige stoffer, herunder placeringen af overjordiske oplag.

Aktindsigt i miljøoplysninger er jf. Lov om aktindsigt i miljøoplysninger § 2, stk. 1 på samme måde begrænset af offentlighedslovens § 13 og der gives derfor afslag på din anmodning. Faxe Kommune har efter lov om aktindsigt i miljøoplysninger § 2, stk. 3 vurderet, at offentlighedens interesse i at blive gjort bekendt med beredskabsplanerne for risikovirksomhederne må vige for hensynet til samfundets interesse i at hemmeligholde disse planer.”

Natur- og Miljøklagenævnets bemærkninger og afgørelse

1. Ret til aktindsigt i oplysninger om risikovirksomheder

For virksomheder der er omfattet af risikobekendtgørelsens⁴ regler, skal der udarbejdes et sikkerhedsdokument eller en sikkerhedsrapport. Militære anlæg og lagre er ikke omfattet af bekendtgørelsens regler, jf. dennes § 1, stk. 6.

Virksomhederne er opdelt i to typer afhængig af farlighed og forekomst af forskellige stoffer (kolonne 2- og kolonne 3-virksomheder). Kolonne 3-virksomheder skal udarbejde en intern beredskabsplan efter bekendtgørelsens § 5, stk. 1, nr. 3, ligesom de skal sende oplysninger til myndighederne til brug for udarbejdelse af en ekstern beredskabsplan efter bekendtgørelsens § 13, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, nr. 4. Af risikobekendtgørelsens bilag 4 fremgår, at det i en sikkerhedsrapport skal godtgøres, at der foreligger en intern beredskabsplan og der skal fremsendes oplysninger, der kan bidrage til at udforme en ekstern beredskabsplan, jf. bilagets pkt. 1, litra d og punkt E.

Det følger af risikobekendtgørelsens § 15, at retten til aktindsigt i sikkerhedsrapporter finder anvendelse med de begrænsninger, der følger af offentlighedsloven, forvaltningsloven og lov om aktindsigt i miljøoplysninger.

Risikobekendtgørelsen gennemfører det såkaldte Seveso II-direktiv.⁵ Heller ikke Seveso II direktivet omfatter militære anlæg eller lagre, jf. artikel 4, litra a.

Direktivets almindelige regel om aktindsigt findes i artikel 20, stk. 1. Heraf fremgår, at medlemsstaterne sørger for, at de kompetente myndigheder for at opfylde kravet om åbenhed stiller oplysninger, som modtages i forbindelse med anvendelsen af Seveso II-direktivet, til rådighed for fysiske eller juridiske personer, der anmoder derom. Dog kan oplysningerne tilbageholdes, såfremt de berører en række nærmere opregnede hensyn, f.eks. det nationale forsvar eller den offentlige sikkerhed.

2. Ret til aktindsigt efter miljøoplysningsloven

Miljøoplysningsloven har bl.a. til formål at gennemføre miljøoplysningsdirektivet i dansk ret. Direktivet gennemfører bl.a. Århus-konventionens⁶ regler om indsigt i miljøoplysninger og aktiv formidling af miljøoplysninger i EU-retten.

⁴ Bekendtgørelse nr. 1666 af 14 december 2006 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer.

⁵ Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, og EU-parlamentet og Rådets direktiv 2003/105/EF af 16. december 2003 om ændring af Rådets direktiv 96/82/EF om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer.

Det følger af miljøoplysningslovens § 2, stk. 1, at en person, der ikke er part i den sag, der søges aktindsigt i, har ret til aktindsigt i miljøoplysninger under de betingelser og undtagelser, der følger af offentlighedsloven. Begrænsningerne i og undtagelserne fra den almindelige adgang til aktindsigt efter offentlighedsloven gælder således også, når der træffes afgørelse efter miljøoplysningsloven, medmindre andet følger af anden lovgivning eller unionsretlige forpligtelser.

For så vidt angår undtagelse af oplysninger med henvisning til miljøoplysningslovens § 2, stk. 1, jf. offentlighedslovens § 13, stk. 1, skal der foretages en konkret vurdering for at vurdere, om de beskrevne hensyn kan legitimere, at oplysningerne nægtes udleveret helt eller delvist. Efter bestemmelsens ordlyd er det en betingelse, at der er nærliggende grund til at frygte, at de beskrevne hensyn lider skade, og at skadevirkningen er betydelig. Nævnet bemærker, at det til trods for de sproglige forskelle, meget sjældent vil kunne få betydning om sådanne undtagne oplysninger er missionsoplysninger, jf. miljøoplysningslovens § 4, stk. 5, jf. miljøoplysningsdirektivets artikel 4, litra h, jf. direktivets artikel 4, litra a.

Om undtagelse fra retten til aktindsigt efter offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 1, om beskyttelse af væsentlige hensyn til statens sikkerhed eller rigets forsvar står der i betænkning nr. 1510 om offentlighedsloven⁷, om den videreførelse af gældende ret, som kommissionen anbefaler, at det kan;

”være ganske vanskeligt for forvaltningsmyndighederne nærmere at konkretisere og kvalificere faren for, at statens sikkerhed eller rigets forsvar vil lide skade af betydning, hvis nogle dokumenter eller oplysninger udleveres. Det kan efter kommissionens opfattelse f.eks. ikke kræves, at Politiets Efterretningstjeneste eller Forsvarets Efterretningstjeneste i det enkelte tilfælde påviser, at en udlevering af dokumenter eller oplysninger vil indebære en nærliggende fare for, at statens sikkerhed eller rigets forsvar vil lide skade af betydning. Det vil i sådanne tilfælde formentlig ofte være den mere abstrakte risiko for, at oplysningerne, hvis de offentliggøres, kan skade statens sikkerhed eller rigets forsvar, der vil nødvendiggøre, at oplysningerne undtages fra retten til aktindsigt.”

Hvis der undtages oplysninger fra aktindsigt med henvisning til offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 1, er det Natur- og Miljøklagenævnets opfattelse, at der skal foretages en konkret vurdering af, om udlevering af oplysningerne kan volde betydelig skade. Der skal desuden være en sammenhæng mellem den information, der bliver frigivet og den pågældende skade – og det skal fremgå af begrundelsen for afslaget, hvordan informationen relaterer sig til skaden.

Det er dog samtidig Natur- og Miljøklagenævnets opfattelse, at undtagelse af oplysninger med henvisning til skade på statens sikkerhed og rigets forsvar, jf. miljøoplysningslovens § 2, stk. 1, jf. offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 1, kan ske uden, at myndighederne nærmere dokumenterer, at det er en konkret og nærliggende risiko, at oplysningerne faktisk vil blive misbrugt til at forvolde disse skader i forbindelse med f.eks. terrorvirksomhed.

⁶ Konvention af 25. juni 1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet.

⁷ Betænkning nr. 1510 om offentlighedsloven, s. 708 ff samt pkt. 20.2, s. 29 i Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 5 vedrørende forslag til lov om offentlighed i forvaltningen (L 90), som Folketingets Retsudvalg stillede til justitsministeren d. 14. december 2010.

Om undtagelse med henvisning til offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 6, bemærker Natur- og Miljøklagenævnet, at der er tale om en opsamlingsbestemmelse med et snævert anvendelsesområde. Dertil kommer - som fremhævet i Folketingets Ombudsmands beretning fra 2005, s. 98 – at bestemmelsen har et endnu mere indskrænket anvendelsesområde end ellers i sager om aktindsigt i miljøoplysninger. Nævnet bemærker, at det har betydning for bestemmelsens anvendelse, om de oplysninger der undtages har karakter af emissionsoplysninger, jf. miljøoplysningslovens § 4, stk. 5, jf. miljøoplysningsdirektivets artikel 4, litra h.

Som det fremgår af risikobekendtgørelsen sammenholdt med Politiets Efterretningstjenestes udtalelse i sagen, er der i sager om risikovirkomheder en række deltaljerede oplysninger med en umiddelbar og direkte relevans for (misbrug med henblik på at skade) statens sikkerhed, rigets forsvar og offentlige interesser. Det kan f.eks. være informationer, der gør det muligt/lettere at sabotere et anlægs drift med skade på energiforsynings sikkerheden til følge. Det kan også være information, der gør det muligt at omgå sikkerhedssystemer eller fjerne farlige stoffer fra virksomhederne og anvende dem på illegitim vis, f.eks. i terroraktioner. Efter Natur- og Miljøklagenævnets opfattelse har oplysninger, der gør det muligt at vurdere om – og i givet fald hvordan – der kan påføres omgivelserne en større miljøskade, også en sådan direkte og umiddelbar relevans.

Det kan ikke udelukkes, at også udlevering af oplysninger fra sager om risikovirkomheder uden en sådan umiddelbar og direkte relevans kan volde betydelig skade på de beskyttede hensyn, jf. offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 1 og 6. Ved tilbageholdelse af sådanne oplysninger er det dog Natur- og Miljøklagenævnets opfattelse, at der kræves en uddybende begrundelse for sammenhængen mellem oplysningerne og de hensyn der begrunder afslaget på aktindsigt. Er den myndighed, der træffer afgørelse i aktindsigtssagen, ikke i besiddelse af den sagkundskab der kræves for at udforme begrundelsen, må myndigheden henvende sig til den myndighed, der er i besiddelse af sagkundskaben med henblik på at sikre at sammenhængen mellem frigivelse af informationen og det beskyttede hensyn forklares.

Det er principielt uden betydning, om der er grund til at antage, at den der har søgt aktindsigt, konkret vil misbruge, videregive eller offentliggøre oplysningerne.

I det omfang der i overensstemmelse med ovenstående er undtaget oplysninger med henvisning til offentlighedslovens § 13, stk. 1, gælder det efter offentlighedslovens § 13, stk. 2, at den der har anmodet om aktindsigt, skal gøres bekendt med dokumentets øvrige indhold, hvis de hensyn der er nævnt i bestemmelsens første stykke, ikke gør sig gældende for hele dokumentet.

Det antages, at pligten til at udlevere de resterende dele af et dokument ikke gælder, når der er særlige omstændigheder i sagen. Særlige omstændigheder kan f.eks. være, at udlevering af dokumentet uden de undtagne oplysninger vil medføre en prisgivelse af det eller de forhold, som der er hjemmel til at hemmeligholde efter f.eks. offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 1 og 6. Tilsvarende gælder hvis delvis aktindsigt vil indebære, at der gives en klart vildledende information. Derudover antages det, at⁸:

⁸ Betænkning nr. 1510 om offentlighedsloven, s. 699.

"...må tages med det forbehold, at der ikke er pligt til at meddele aktindsigt i dokumenter, som efter fjernelsen af de oplysninger, der kan undtages fra aktindsigt, ikke længere har noget forståeligt og sammenhængende meningsindhold (...)

Derimod kan det forhold, at anvendelsen af § 13, stk. 2, alene vil indebære aktindsigt i en meget begrænset del af det materiale, der er omfattet af aktindsigten, normalt ikke i sig selv føre til, at samtlige dokumenter undtages fra aktindsigt, jf. FOB 1974, side 340."

Fra praksis kan nævnes Folketingets Ombudsmands egen drifts undersøgelse, som gengivet i FOB 1998 s. 243. På s. 252 i beretningen skrev ombudsmanden:

"Denne ekstraheringspligt må dog tages med det naturlige forbehold, at der ikke er pligt til at meddele aktindsigt i dokumenter, som efter fjernelsen af de oplysninger, der kan undtages fra aktindsigt, ikke længere har noget forståeligt og sammenhængende meningsindhold."

Undtagelse af dokumenter på grund af manglende forståelighed og sammenhæng er knyttet til offentlighedslovens ret til aktindsigt i dokumenter. Miljøoplysningsloven og miljøoplysningsdirektivet giver ret til at få udleveret oplysninger. Man kan sige det på den måde, at reguleringsobjekterne er forskellige. Det er en af grundene til, at der bør udvises betydelig forsigtighed med at anvende den ovenfor beskrevne praksis i sager om aktindsigt i miljøoplysninger.

Det er Natur- og Miljøklagenævnets opfattelse, at enkeltstående miljøoplysninger i et resterende dokument kun kan undtages fra aktindsigt efter en (anden) lovbestemmelse eller med henvisning til, at den enkeltstående miljøoplysning har mistet sin informationsværdi eller er blevet misvisende. I forlængelse af ovenstående bemærker nævnet, at vurderingen af om enkeltstående miljøoplysninger har mistet deres informationsværdi eller er blevet misvisende, bør være en objektiv vurdering. Myndighederne bør med andre ord ikke fortage vurderingen ud fra borgerens eventuelle bevæggrunde (motiver) for at søge aktindsigt. Det sidste skyldes, at det følger af både national ret og unionsretten, at der ikke er pligt til at redegøre for motiverne for en aktindsigtsanmodning, se bl.a. betragtning 8 i miljøoplysningsdirektivets præambel.

Det følger af miljøoplysningslovens § 2, stk. 3, 1. pkt., at der skal ske en afvejning af offentlighedens interesse i at få udleveret oplysninger overfor de interesser, der varetages ved at afslå en udlevering. Efter første led er der tale om en konkret afvejning, og ved afslag skal den aktindsigtsanmodende derfor også have en konkret begrundelse. I miljøoplysningslovens § 3, stk. 3, 2. pkt., stilles desuden krav om en yderligere afvejning, som er en generel afvejning. Den generelle afvejningsregel går ud på, at undtagelsesbestemmelserne i offentlighedsloven skal anvendes restriktivt under hensyntagen til samfundets interesse i, at oplysningerne offentliggøres i det konkrete tilfælde.

Myndighederne skal normalt også tage stilling til spørgsmålet om meroffentlighed efter offentlighedslovens § 4, stk. 1, 2. led, når der behandles en anmodning om aktindsigt i miljøoplysninger. Dette gælder dog ikke, når der er tale om oplysninger omfattet af tavshedspligt, jf. herved formuleringen af offentlighedslovens § 4, stk. 1, 2. led. I forlængelse heraf bemærker nævnet, at den almindelige regel om tavshedspligt i forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1, i vidt omfang svarer til offentlighedslovens § 13, stk. 1, ligesom indledningen til forvaltningslovens § 27, stk. 1, indholdsmæssigt svarer til generalklausulen i § 13, stk. 1, nr. 6.

3. Principper for sagsoplysning

Det er et grundlæggende princip i forvaltningsretten, at den enkelte forvaltningsmyndighed har ansvaret for at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at myndigheden kan træffe afgørelse i sagen (officialprincippet). Hvis det hører til en forvaltningsmyndigheds opgave at vurdere spørgsmål som kræver en særlig sagkundskab, skal myndigheden sikre, at den nødvendige sagkundskab inddrages i den konkrete sag. Hvis myndigheden ikke selv har den fornødne sagkundskab, må myndigheden f.eks. rette henvendelse til andre myndigheder, som har en sådan sagkundskab.

I sager om aktindsigt i risikoforhold er det et nødvendigt led i sagens undersøgelse at indhente en udtalelse fra politiet, inden der træffes afgørelse om at afslå aktindsigt. Det skyldes, at politiet er den sagkyndige myndighed, når det skal vurderes, om oplysninger har relevans for og kan kollideres med hensynet til "statens sikkerhed og rigets forsvar" og "offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet".

I forlængelse heraf bemærker nævnet, at myndigheder bør tilrettelægge deres undersøgelser så hensigtsmæssigt som muligt. Heri ligger bl.a., at det ved indhentelse af oplysninger fra sagkyndige er den hørende myndigheds opgave at formulere høringen så præcist, at det bliver muligt for den sagkyndige myndighed (kun) at tilføre den nødvendige sagkundskab. Høringen bør med andre ord konkretiseres sådan, at de nødvendige og tilstrækkelige oplysninger tilvejebringes. Det bør tilsvarende sikres, at der ikke anmodes om stillingtagen til (de dele af) den juridiske kvalifikation, der skal foretages af den hørende myndighed.

I sager om aktindsigt i risikoforhold, finder nævnet det naturligt, at de afgørende myndigheder udformer høring af politiet sådan, at der anmodes om en vurdering af, hvilke enkeltstående oplysninger der kan kompromittere de hensyn, der beskyttes af offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 1 og 6. Det er samtidig hensigtsmæssigt at anmode om en forklaring (begrundelse) herfor, herunder en beskrivelse af de konsekvenser, som udlevering kan få. Efter nævnets opfattelse kan der i en høringsskrivelse angives en foretrukket arbejdsgang, der kan understøtte funktionsfordelingen mellem den sagkyndige og den afgørende myndighed. Det kan f.eks. være at anmode politiet om at anvende en kopi af sikkerhedsrapporten som et bilag til høringssvaret – og i bilaget foretage sletning af de enkeltstående oplysninger, som politiet vurderer, er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i miljøoplysningslovens § 2, stk. 1, jf. offentlighedslovens § 13, stk. 1 eller 6.

Endelig bemærker nævnet, at det fremgår af Folketingets Ombudsmands udtalelse af 15. maj 2008 i sagen, at det er den myndighed, der skal træffe afgørelse i aktindsigtssagen, der skal vurdere, om en udtalelse fra politiet er et tilstrækkeligt grundlag for at træffe afgørelse i sagen – eller om der skal indhentes yderligere oplysninger, evt. i form af en uddybende udtalelse fra politiet.

4. Afslaget på aktindsigt

Faxe Kommune afslog aktindsigt med henvisning til miljøoplysningslovens § 2, stk. 1, jf. offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 1 og nr. 6. Da der i det hele er tale om oplysninger omfattet af miljøoplysningslovens § 3, nr. 3, er Natur- og Miljøklagenævnet enig i, at anmodningen om aktindsigt i sagen skal afgøres efter reglerne i miljøoplysningsloven.

Der er undtaget oplysninger med henvisning til trusler mod sikkerheden og konsekvenser af et terrorangreb på virksomheden. Faxe Kommune henviser desuden til, at der er praksis for at undtage beredskabsplaner fra aktindsigt af hensyn til, at beskrivelserne af de uheldsbegrænsende foranstalt-

ninger vil kunne anvendes i forbindelse med bl.a. terrorhandlinger. Nævnet går på den baggrund ud fra, at det er søgt at undgå, at terrorister får informationer, der kan bruges til at skade omgivelserne eller fremkalde en større miljøskade i området.

Efter Natur- og Miljøklagenævnets opfattelse traf Faxe Kommune afgørelse på et ufuldstændigt grundlag. Nævnet henviser til gennemgangen ovenfor under 3 om, at det er politiet, der er den sagkyndige myndighed, når det skal vurderes, om oplysninger har relevans for og kan kollidere med hensynet til "statens sikkerhed og rigets forsvar" og "offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet". Efter nævnets opfattelse skulle Faxe Kommune have henvendt sig til politiet med en konkretiseret anmodning om sagkyndig bistand og indhentet yderligere oplysninger i sagen i form af en udtalelse fra politiet.

Natur- og Miljøklagenævnet har overvejet, om nævnet på det foreliggende grundlag kan foretage de nødvendige vurderinger i sagen og dermed reparere afgørelsen af 24. april 2013. Det er imidlertid ikke muligt for at foretage den nødvendige konkretisering af, hvordan de hensyn der beskyttes efter offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 1 og 6, er relateret til alle de angivne undtagne oplysninger. En rettelse af afgørelsen af 24. april 2013 vil efter nævnets opfattelse kræve en udtalelse fra politiet som sagkyndig myndighed og have karakter af en førsteinstansafgørelse.

Natur- og Miljøklagenævnet bemærker, at den afgørelse fra nævnet, som Faxe Kommune henviser til i afgørelsen af 24. april 2013 efter nævnets opfattelse ikke tager stilling til spørgsmålet om aktindsigt i beredskabsplaner.

Natur- og Miljøklagenævnet henleder afslutningsvis opmærksomheden på den ovenstående gennemgang af de regler, der gælder om aktindsigt i risikoplysninger.

Natur- og Miljøklagenævnet ophæver Faxe Kommunes afgørelse af 24. april 2013 om afslag på aktindsigt og hjemviser sagen til fornyet behandling i kommunen.

Hanne Marie Motzfeldt
Specialkonsulent

Afgørelsen er sendt pr. e-mail til:

- Faxe Kommune, kommunen@faxekommune.dk
- Kaas & Mulvad Aps, Ellebjergvej 25, 8240 Risskov v. Nils Mulvad, nils.mulvad@kaasogmulvad.dk